

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Велико Търново, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ БОБЕВ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ГР. РУСЧЕВА
като разгледа докладваното от ЕМИЛ БОБЕВ Административно наказателно дело № 20224110201517 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Съдът е сезиран с жалба от П. Д. Т. с ЕГН *****, с адрес в гр. *****, против НП № 1739001108 от 21.10.2022 год., издадено от началника на РУ – В. Търново, с което за допуснато от Т. нарушение по чл. 7, ал. 1, пр. 1 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД), на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 81, ал. 2, т. 2, пр. 2 от ЗБЛД, му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 30.00 (тридесет) лева. Със жалбата се навеждат оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното НП, обосноваващи, според жалбоподателя, неговата отмяна. Претендирано е постановяване на съдебен акт в тази насока.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призван, не се явява, представлява се от адв. Г. Г. от ВТАК – редовно упълномощен. Същия счита, че наказващия орган не е изяснил всички факти и обстоятелства и не е събрал всички доказателства при издаване на процесното НП, поради което е издал незаконосъобразен акт. Счита също така, че са били налице условията за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, а наказващия орган е я е приложил.

Въззиваемата страна – редовно призована, не се представлява и не заема становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

АУАН № № 1739001108 е съставен на 23.09.2022 год. от М. К. С. в присъствието на свидетелите М. Д. М. и Д. С. С. на жалбоподателя П. Д. Т. с ЕГН ***** от гр. В. Търново, затова, че на 23.09.2022 год. около 13.16 ч. в РУ – В. Търново, при извършена полицейска проверка е установено, че Т. не е положил достатъчно грижи по опазване на документа си за самоличност – лична карта № *****, издадена на 03.09.2012 год. и валидна до 03.09.2022 год., вследствие на което документа е повреден с липсващи части от пластиката. Като нарушена в АУАН е посочена разпоредбата на чл. 7, ал. 1, пр. 1 от ЗБЛД. АУАН е връчен лично на Тодров който го е разписал, като в графата за възражения е изписал саморъчно: „Имам възражения“.

В законоустановения срок пред наказващия орган не са постъпили допълнителни възражения от Т..

Въз основа на така съставения акт, на 21.10.2022 год. Началника на РУ – В. Търново е издал процесното НП № 1739001108, с което за допуснато от П. Д. Т. с ЕГН ***** от гр. В. Търново нарушение по чл. 7, ал. 1, пр. 1 от ЗБЛД, на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 81, ал. 2, т. 2, пр. 2 от ЗБЛД, му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 30.00 (тридесет) лева. НП е връчено лично на Т. на 07.11.2022 год., който го е обжалвал по законоустановения ред и в законоустановения срок.

В хода на съдебното следствие в качеството на свидетел е разпитан свидетеля при съставяне и връчване на АУАН – М. Д. М.. Същия потвърждава, че на посочената в АУАН дата в РУ – В. Търново се явил бившия му колега Д. Т. заедно със сина си – жалбоподателя П. Т.), като му заявили, че П. Т. е отишъл в паспортна служба да подмени личната си карта, но от там го изпратили в РУ да му бъде съставен акт, тъй като личната му карта била счупена. Тогава М. извикал своята колежка М. К., която съставила на Т. АУАН. Свидетеля заявява, че е видял личната карта на Т. и действително тя била счупена на няколко места, като имало и липсващи парчета, но не бил сигурен за това обстоятелство.

Изложената фактическа обстановка по делото се установява от

събраните по делото гласни и писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът приема, че жалбата е основателна. Издаденото НП № № 1739001108 от 21.10.2022 год. е незаконосъобразно, тъй като административнонаказателното производство е започнато и проведено при нарушение на съществени процесуални правила.

В конкретния случай актът за установяване на административно нарушение, въз основа на който е ангажирана административната отговорност на П. Т. и е наложено административно наказание, е издадено в противоречие с разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, а именно не е посочена от актосъставителката датата, на която е извършено посоченото в акта нарушение, като е налице само и единствено отразяване на дата на извършване на проверката от контролните органи. Действително, по делото е установено и не се спори между страните, че полицейската проверка е извършена на 23.09.2022 година. Липсват, обаче, каквито и да е било данни кога е извършено нарушението, както и доказателства кога служителите от паспортна служба са разбрали за увредения документ (лична карта).

Съгласно изискванията на чл. 34 ЗАНН съдът следва служебно да следи за изтичането на преклузивния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. В случая, приложение ще намери общата разпоредба на чл. 34, ал. 1, от ЗАНН. Ето защо непосочването на датата, на която е извършено нарушението, е достатъчно основание за цялостна отмяна на атакуваното НП, тъй като не може да се провери, в хода на съдебното производство дали е било допустимо ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Това, от друга страна, принуждава съда по пътя на тълкуването и чрез използване на вероятности да приеме за установен факт на извършване на нарушение, който не е доказан по безспорен и категоричен начин, което е недопустимо в административнонаказателното производство.

Дори и да се приеме за установено, че нарушението е констатирано и извършено на посочената в АУАН и НП дата – 23.09.2022 год., то настоящия съдебен състав намира, че конкретния случай е маловажен.

По делото е безспорно установено, че към момента на извършената полицейска проверка на 23.09.2022 год. процесния документ е бил с изтекла валидност, като валидността му е изтекла на 03.09.2022 година. Няма данни и

доказателства кога е настъпила повредата по личната карта на Т. – дали докато е била още валидна, или след изтичане на валидността ѝ. Ако повредата е настъпила след изтичане срока на валидност на документа, то в този случай деянието би било с много ниска степен на обществена опасност и много по-ниска в сравнение с обикновените подобни случаи. Тази повреда е констатирана едва на 23.09.2022 год., т.е. двадесет дни след изтичане срока на валидност на документа, поради което не може да се твърди, че същата е настъпила преди изтичане на тази валидност.

В конкретния случай обаче съдът намира, че административно наказващия орган не е обсъдил възможността за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, въпреки че посочените по-горе обстоятелства са му били известни. Тази разпоредба предвижда, че за „маловажни случаи” на административни нарушения, наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Административно наказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административно наказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност.

Преценката за „маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Към момента на извършване на проверката и констатиране на повредата върху документа, въпросната лична карта не е притежавала качеството „документ за самоличност“. Така че дори да е имало увреждане, то не е било върху годен обект. Поради тези обстоятелства, при обсъждане доказателствата и съображенията в жалбата, административнонаказващия орган е следвало да отнесе случая съгласно разпоредбите на чл. 28 от ЗАНН, тоест маловажен случай. Доколкото в случая нарушението е формално, при липсата на предходни нарушения от страна на жалбоподателя, съдът намира, че се касае за маловажен случай, което и предпоставя приложението на чл. 28 от ЗАНН. След като не е отнесъл

въпросното нарушение към разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, административнонаказващият орган е издал едно незаконосъобразно наказателно постановление в противоречие на духа и целите на закона и явно несъответствие между тежестта на нарушението и наложените административни санкции.

Предвид изложеното съдът приема, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на П. Д. Т. за извършено нарушение по чл. 7, ал. 1, пр. 1 от ЗБЛД, поради което процесното наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Поради това и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 1739001108 от 21.10.2022 год., издадено от Началника на РУ – В. Търново, с което за допуснато от П. Д. Т. с ЕГН ***** от гр. В. Търново нарушение по чл. 7, ал. 1, пр. 1 от ЗБЛД, на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 81, ал. 2, т. 2, пр. 2 от ЗБЛД, му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 30.00 (тридесет) лева- като незаконосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Великотърновския административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____